

Єгорова Ольга Олегівна
Державний біотехнологічний університет
Науковий керівник – канд. філол наук, доц. Ємельянова Є.С.

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ НА ЗАНЯТТЯХ З МОВНИХ ДИСЦИПЛІН

Одною з найважливіших складових професійної компетентності фахівця є комунікативна компетентність, яка створює психосоціальну основу взаємодії та сприяє глибокій участі особистості в продуктивній діяльності, забезпечуючи її якісні результати.

Усі види комунікативної компетентності полягають у реалізації трьох рівнів адекватності партнера – спілкування, взаємодії та сприйняття. Отже, можемо обговорити різні типи комунікативних навичок. Особистість має бути спрямована на отримання різноманітної психологічної спрямованості, яка покликана сприяти загальному самовираженню партнера. Теж важливою складовою є підтримка та допомога, взаємодія, спрямована на покращення результативності комунікації [1].

Можна погодитися, що комунікативна компетентність включає широкий спектр навичок, де розрізняють прості та складні комунікативні навички, а саме:

- вербальні та невербальні навички спілкування, тобто вміння говорити, слухати, використовувати жести, міміку, пантоміміку, погляд та інші невербальні засоби;
- вміння розподіляти увагу;
- соціальна усвідомленість (сприйняття та розуміння внутрішнього стану партнера за зовнішніми ознаками);
- уміння передбачати реакцію партнера на спілкування;
- уміння керувати власною поведінкою у спілкуванні [2, с.104].

На основі аналітичних результатів наукових досліджень можна проілюструвати різноманітні методи, які існують у сучасній науці щодо виділення структурних компонентів комунікативної компетентності експерта. Тристороння структура комунікативної компетенції, розроблена Б. Шпіцбергом і В. Купахом, є універсальною. На думку вчених, структурними компонентами комунікативної компетентності особистості є знання, уміння (здатність застосувати цю поведінку в даному контексті), мотивація (прагнення ефективної та компетентної комунікації)[2, с.102].

Отже, комунікативна компетентність – це цілісне комплексне явище, яке поєднує в собі знання, уміння та навички, особистісні компетенції, загальнокультурні показники, уміння спілкуватися з людьми. Найважливішими умовами формування експертної комунікативної компетентності слід вважати належне організаційно-методичне забезпечення навчального процесу, професійних компетенцій і педагогічної майстерності вчителя, створення динамічної основи для такої діяльності, як оволодіння учнями технікою ефективного спілкування.

ЛІТЕРАТУРА

1. Ємельянова Є. С. АКТУАЛІЗАЦІЯ ПРОБЛЕМ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ У СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ВИЩІЙ ОСВІТІ // Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції молодих учених і студентів «Україна на шляху державотворення: історія та сучасність». – С. 251.
2. Alieva A., Kovalchuk I. Tokareva., O., Sytnyk, O., Yemelyanova, Y.(2021). Foreign language professional competence of students in the process of learning english for vocational purposes //AD ALTA-Journal of Interdisciplinary Research. – Т. 1. – С. 99-105